

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221201646
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6221201646.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šabla a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X,B., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mgr. Gabriela Nováková s.r.o., so sídlom Nemesszegská 6575/35, Dunajská Streda, IČO: 55 112 111, proti žalovanému D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, B., právne zastúpenému JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Mierová 1, Veľký Krtíš, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/60/2021 – 216 zo dňa 09. februára 2023 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že:

Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov do výlučného vlastníctva žalobkyne p r i k a z u j e:

- 1/ obývaciu stenu v zostatkovej hodnote 100,- €
- 2/ sedáciu súpravu (3+2+1) v zostatkovej hodnote 80,- €
- 3/ 2 skrine, posteľ, malé skrinky (zo spálne) v zostatkovej hodnote 50,- €
- 4/ váľandu v zostatkovej hodnote 50,- €
- 5/ kúpeľňovú zostavu v zostatkovej hodnote 30,- €
- 6/ kuchynský stôl biely v zostatkovej hodnote 40,- €
- 7/ kuchynský stôl okrúhly v zostatkovej hodnote 50,- €
- 8/ kuchynské stoličky v zostatkovej hodnote 40,- €
- 9/ mikrovlnnú rúru v zostatkovej hodnote 15,- €
- 10/ farebný televízor LG (140 cm) v zostatkovej hodnote 350,- €
- 11/ koberce v zostatkovej hodnote 100,- €
- 12/ záhradný set v zostatkovej hodnote 25,- €
- 13/ hojdačku záhradnú v zostatkovej hodnote 15,- €
- 14/ fúrik v zostatkovej hodnote 15,- €
- 15/ nehnuteľnosti evidované Okresným úradom, katastrálnym odborom pre obec a k. ú. B. na LV č. XXXX, a to rodinný dom súp. č. XXX stojaci na parcele CKN č. XXXX, parcelu CKN č. XXXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 397 m² a parcelu CKN č. XXXX – záhrada o výmere 150 m², všetky nehnuteľnosti v hodnote spolu 55 600,- €,

t.j. hnutelné veci a nehnuteľnosti v celkovej hodnote 56 560,- €

a do výlučného vlastníctva žalovaného p r i k a z u j e:

- 1/ teplovzdušnú pištoľ v zostatkovej hodnote 20,- €
- 2/ čerpadlo v zostatkovej hodnote 30,- €
- 3/ pokosovú pílu v zostatkovej hodnote 30,- €
- 4/ plynovú bombu v zostatkovej hodnote 10,- €

- 5/ krovinorez STIHL v zostatkovej hodnote 100,- €
- 6/ rebrík malý v zostatkovej hodnote 15,-€
- 7/ rebrík veľký v zostatkovej hodnote 35,-€
- 8/ elektrickú kosačku 1600 W v zostatkovej hodnote 30,-€
- 9/ ručnú pílu 1500W v zostatkovej hodnote 20,-€
- 10/ elektromotor- brúsku v zostatkovej hodnote 20,-€
- 11/ nabíjačku s káblom v zostatkovej hodnote 15,-€
- 12/ kalové čerpadlo s káblom v zostatkovej hodnote 30,-€
- 13/ karbobrúsku v zostatkovej hodnote 20,- €
- 14/ STIHL MS 440 v zostatkovej hodnote 100,- €
- 15/ elektrickú priamočiaru pílu v zostatkovej hodnote 10,- €
- 16/ ručnú brúsku Topcraft v zostatkovej hodnote 45,- €
- 17/ vŕtačku príklepovú zn. Maketa v zostatkovej hodnote 50,- €
- 18/ motorovú reťazovú pílu STIHL v zostatkovej hodnote 200,- €
- 19/ uhlovú brúsku v zostatkovej hodnote 25,- €
- 20/ motorovú reťazovú pílu MS 231 v zostatkovej hodnote 20,-€
- 21/ postrekovač 20l v zostatkovej hodnote 10,-€
- 22/ fúrik v zostatkovej hodnote 15,-€
- 23/ motorové vozidlo zn. E. F. X,X G. EČV:B. v zostatkovej hodnote 2 000,-€
- 24/ zostatok na účte vedenom vo B. H. I. č. C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 3 715,45 €,

t.j. hnutelné veci a zostatok na účte v celkovej hodnote 6 565,45 €.

Žalobkyňa je p o v i n n á vydať žalovanému teplovzdušnú pištoľ, čerpadlo, pokosovú pílu, plynovú bombu, krovinorez STIHL, rebrík malý, rebrík veľký, elektrickú kosačku 1600 W, ručnú pílu 1500 W, elektromotor - brúsku, nabíjačku s káblom, kalové čerpadlo, karbobrúsku, STIHL MS 440, elektrickú priamočiaru pílu, ručnú brúsku Topcraft, vŕtačku príklepovú zn. Maketa, motorovú reťazovú pílu STIHL, uhlovú brúsku, motorovú reťazovú pílu MS 231, postrekovač 20 l, fúrik, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielu sumu 21 677,89 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žiadna zo strán sporu n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej aj „BSM“) strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal:

- hnutelné veci:

- 1/ obývacia stena v zostatkovej hodnote 100,- €
- 2/ sedacia súprava (3+2+1) v zostatkovej hodnote 80,- €
- 3/ 2 skrine, posteľ, malé skrinky (zo spálne) v zostatkovej hodnote 50,- €
- 4/ váňanda v zostatkovej hodnote 50,- €
- 5/ kúpeľňová zostava v zostatkovej hodnote 30,- €
- 6/ kuchynský stôl biely v zostatkovej hodnote 40,- €
- 7/ kuchynský stôl okrúhly v zostatkovej hodnote 50,- €
- 8/ kuchynské stoličky v zostatkovej hodnote 40,- €
- 9/ mikrovlnná rúra v zostatkovej hodnote 15,- €
- 10/ farebný televízor LG (140 cm) v zostatkovej hodnote 350,- €
- 11/ koberce v zostatkovej hodnote 100,- €
- 12/ záhradný set v zostatkovej hodnote 25,- €
- 13/ hojdačka záhradná v zostatkovej hodnote 15,- €
- 14/ fúrik v zostatkovej hodnote 15,- €

- nehnuteľnosti evidované Okresným úradom, katastrálnym odborom pre obec a k. ú. B. na LV č. XXXX:

- 1/ rodinný dom súp. č. XXX stojaci na pozemku parc. č. XXXX,
- 2/ parc. č. XXXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 397 m²,

3/ parc. č. XXXX – záhrada o výmere 150 m²,

t.j. hnuiteľné veci a nehnuteľnosti v celkovej hodnote 56 560,- €;

do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal hnuiteľné veci:

- 1/ teplovzdušná pištoľ v zostatkovej hodnote 20,- €
- 2/ čerpadlo v zostatkovej hodnote 30,- €
- 3/ pokosová píla v zostatkovej hodnote 30,- €
- 4/ plynová bomba v zostatkovej hodnote 10,- €
- 5/ krovinorez STIHL v zostatkovej hodnote 100,- €
- 6/ rebrík malý v zostatkovej hodnote 15,-€
- 7/ rebrík veľký v zostatkovej hodnote 35,-€
- 8/ elektrická kosačka 1600 W v zostatkovej hodnote 30,-€
- 9/ ručná píla 1500W v zostatkovej hodnote 20,-€
- 10/ elektromotor- brúska v zostatkovej hodnote 20,-€
- 11/ nabíjačka s káblom v zostatkovej hodnote 15,-€
- 12/ kalové čerpadlo s káblom v zostatkovej hodnote 30,-€
- 13/ karbobrúska v zostatkovej hodnote 20,- €
- 14/ STIHL MS 440 v zostatkovej hodnote 100,- €
- 15/ elektrická priamočiara píla v zostatkovej hodnote 10,- €
- 16/ ručná brúska Topcraft v zostatkovej hodnote 45,- €
- 17/ vŕtačka príklepová zn. Maketa v zostatkovej hodnote 50,- €
- 18/ motorová reťazová píla STIHL v zostatkovej hodnote 200,- €
- 19/ uhlová brúska v zostatkovej hodnote 25,- €
- 20/ motorová reťazová píla MS 231 v zostatkovej hodnote 20,-€
- 21/ postrekovač 20l v zostatkovej hodnote 10,-€
- 22/ fúrik v zostatkovej hodnote 15,-€
- 23/ motorové vozidlo E. F. X, X G. J.:B. v zostatkovej hodnote 2 000,-€
- 24/ zostatok na účte vedenom vo B. H. I. č. C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 3 715,45 €,

t.j. hnuiteľné veci a zostatok na účte v celkovej hodnote 6 565,45 € (I. výrok); uložil žalobkyni povinnosť vydať žalovanému teplovzdušnú pištoľ, čerpadlo, pokosovú pílu, plynovú bombu, krovinorez STIHL, rebrík malý, rebrík veľký, elektrickú kosačku 1600 W, ručnú pílu 1500 W, elektromotor - brúska, nabíjačku s káblom, kalové čerpadlo, karbobrúska, STIHL MS 440, elektrickú priamočiaru pílu, ručnú brúska Topcraft, vŕtačku príklepovú zn. Maketa, motorovú reťazovú pílu STIHL, uhlovú brúska, motorovú reťazovú pílu MS 231, postrekovač 20 l a fúrik v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok); uložil žalobkyni zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielu sumu 18 358,50 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (III. výrok) a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (IV. výrok).

2. Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 13Pc/15/2020 – 37 zo dňa 22.07.2020, právoplatným dňa 18.08.2020. Z manželstva pochádzajú dve dcéry, ktoré sú už plnoleté. Dátumom právoplatnosti rozvodového rozsudku zaniklo BSM, k tomuto termínu preto súd prvej inštancie vyporiadaval BSM, nakoľko po rozvedení sa bývalí manželia nedohodli na vyporiadaní ich spoločného majetku. Návrh na vyporiadanie podala žalobkyňa v trojročnej prekluzívnej lehote určenej ust. § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „OZ“).

3. Pri rozhodovaní o tom, ktorá z vecí má byť prikázaná do výlučného vlastníctva tej ktorej strany sporu súd prvej inštancie prihliadol najmä na účelné využitie týchto vecí, ako aj na to, ktorá zo strán sporu vec užívala po zániku BSM. Zároveň pri vyporiadaní BSM vychádzal zo zásady rovnosti podielov strán sporu.

4. Medzi stranami sporu nebolo sporné vymedzenie aktív tvoriacich masu BSM, ani vyporiadanie hnuiteľných vecí a zostatku na bankovom účte patriacich do BSM. Strany sporu sa zhodli aj na zostatkovej hodnote hnuiteľných vecí.

5. Strany sporu sa nakoniec dohodli aj na hodnote nehnuteľností, žalobkyňa pristúpila na ich ohodnotenie znaleckým posudkom predloženým v konaní žalovaným. Spornou medzi stranami sporu zostala skutočnosť, ktorej zo strán sporu prikázať do výlučného vlastníctva predmetné nehnuteľnosti – rodinný

dom s príľahlými pozemkami, nakoľko každá zo strán sporu navrhovala ich prikázanie do jej výlučného vlastníctva.

6. Ďalšou spornou skutočnosťou bola výška investícií žalobkyne z jej výlučných finančných prostriedkov darovaných jej matkou a sestrou do nadobudnutia spoločného majetku – predmetných nehnuteľností. Kým žalobkyňa v konaní tvrdila, že darom získala na kúpu rodinného domu s pozemkami sumu 280 000,- Kč, žalovaný tvrdil, že len sestra žalobkyne ju mala vyplatiť z rodičovského domu sumou 100 000,- Kčs, avšak on so žalobkyňou jej mali vyplatiť 40 000,- Kčs z rodinného domu starých rodičov žalobkyne, teda v konečnom dôsledku sestra žalobkyne vyplatila len 60 000,- Kčs, len táto suma činí vnos žalobkyne do spoločného majetku. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie ustálil, že sestra žalobkyne K. I. žalobkyne darovala vo februári 1989 sumu 100 000,- Kčs, ktoré dostala ako výplatu z rodičovského domu, pričom súd prvej inštancie vychádzal nielen z čestného prehlásenia spísaného pred notárom zo dňa 19.08.2020 a výpovede tejto svedkyne v konaní, ale aj z tej skutočnosti, že samotný žalovaný na pojednávaní konanom dňa 27.10.2020 potvrdil, že obom dcéram jeho bývalí svokrovci založili vkladné knižky, na ktorých sa nachádzala suma po 100 000,- Kčs. Svedkyňa zároveň pri svojom výsluchu nepotvrdila tvrdenie žalovaného, že by vyplatila žalobkyne len sumu 60 000,- Kčs v dôsledku zápočtu nejakej čiastky od žalobkyne. Pokiaľ ide o darovanie peňazí v rovnakej výške 100 000,- Kčs žalobkyne zo strany jej matky A. C. v januári 1989, žalovaný síce na pojednávaní konanom dňa 12.01.2023 uviedol, že o tom nič nevie, avšak vzhľadom na to, že už na skoršom pojednávaní konanom dňa 27.10.2022 potvrdil založenie vkladných knižiek pre obe dcéry s hodnotou po 100 000,- Kčs, súd prvej inštancie mal za to, že žalovaný uznal, že časť kúpnej ceny vo výške 100 000,- Kčs bola zaplatená z peňazí darovaných žalobkyne matkou, resp. rodičmi a ďalších 100 000,- Kčs vyplatila žalobkyne sestra ako jej podiel z rodičovského domu. Napriek čestnému prehláseniu matky a sestry žalobkyne u notára zo dňa 19.08.2020 a ich svedeckým výpovediam v konaní, že zo strany matky bola žalobkyne darovaná až suma 180 000,- Kčs, t.j. že jej bolo dokopy darovaných 280 000,- Kčs, súd prvej inštancie nepovažoval túto skutočnosť za preukázanú vychádzajúc z blízkych príbuzenských vzťahov, pre ktoré výpovede nemožno považovať za vierohodný dôkaz. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalobkyne bolo na kúpu nehnuteľností darovaných spolu 200 000,- Kčs. Súd prvej inštancie napriek tomu pripustil, že časť kúpnej ceny na nadobudnutie rodinného domu s pozemkami mohla byť zaplatená z úspor strán sporu získaných cez svadobné dary, či z našetrovaných peňazí patriacich do BSM (strany sporu uzavreli manželstvo dňa 03.10.1987 a kúpna zmluva bola uzavretá dňa 29.03.1989), pretože kúpnu zmluvu uzavreli obe strany sporu, čím si žalobkyňa musela byť vedomá toho, že nehnuteľnosti budú patriť do BSM. Ak by celá kúpna cena bola vyplatená len z finančných prostriedkov darovaných žalobkyne, predmetný dom by nepatriel do BSM strán sporu.

7. Súd prvej inštancie prikázal rodinný dom s pozemkami do výlučného vlastníctva žalobkyne zohľadňujúc nielen to, že žalobkyňa sa vo väčšej miere pričínila o nadobudnutie nehnuteľností, ale aj to, že inú možnosť bývania nemá, v nehnuteľnosti nepretržite býva. Nehnuteľností neprikázal do výlučného vlastníctva žalovaného z dôvodu, že tento pracuje ako vodič kamiónu, v nehnuteľnosti sa nezdržuje často, nemá ani snahu nájsť si iné bývanie, uviedol len to, že v tom dome jednoducho chce bývať. Súd prvej inštancie taktiež prihliadol aj na správanie žalovaného voči žalobkyne, ktoré bolo riešené v troch priestupkových konaniach, z ktorých v dvoch bol aj uznaný za vinného zo spáchania priestupku a aj v priebehu sporu žalobkyňa poukazovala na agresívne správanie žalovaného voči nej. Poukázal na to, že v inom súdnom konaní vedenom na tamojšom súde bolo vydané neodkladné opatrenie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť nevstupovať do nehnuteľností, pričom z návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyplýva, že v dome bola odpojená elektrina a prívod plynu. Predmetná vec nebola do rozhodnutia súdu prvej inštancie právoplatne skončená z dôvodu odvolania podaného žalovaným proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie napokon zohľadnil aj to, že žalobkyňa preukázala výpisom z jej účtu zo zostatkom 25 100,- €, že má finančné prostriedky na vyplatenie žalovaného.

8. Pokiaľ ide o výšku vyrovnacieho podielu, ktorý má žalobkyňa vyplatiť žalovanému vzhľadom na to, že nadobudla väčšiu časť majetku patriaceho do BSM ako zodpovedá je podielu, k tejto súd prvej inštancie dospel nasledovne:

9. Hodnota hnutelných vecí predstavuje celkom 3 810,- €, zostatok na bankovom účte ku dňu zániku BSM činil 3 715,45 € a hodnota nehnuteľností sumu 55 600,- €, t.j. spolu hodnota majetku v BSM činí 63 125,45 €. Uvedenú sumu súd inštancie predelil dvoma vzhľadom na rovnosť podielov, t. j. podiel

každej zo strán sporu činí 31 562,72 €. Keďže žalobkyňa získala do výlučného vlastníctva hnuteľné veci a nehnuteľnosti v celkovej hodnote 56 560,- €, mala by žalovanému doplatiť na vyrovnanie podielu sumu 25 033,28 € (súd prvej inštancie mal zrejme na mysli 24 997,28 € – poznámka odvolacieho súdu). Po zohľadnení vnosu v prospech žalobkyne vo výške 6 638,78 € (200 000,- Kčs) tak vyrovnací podiel činí 18 358,50 € (56 560 € - 31 562,72 € - 6 638,78 €).

10. O nároku strán sporu na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „CSP“). Uzavrel, že v tomto spore mala každá zo strán čiastočný úspech, preto vyslovil, že žiadna z nich nemá právo na náhradu trov konania.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval podľa obsahu odvolania za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, t. j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Žalovaný v odvolaní nesúhlasil s tým, ako súd prvej inštancie vyhodnotil okolnosti ohľadne toho, komu prikázať do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti a akým spôsobom žalobkyňa prispela na ich kúpu. Naďalej trval na tom, aby súd prikázal nehnuteľnosti do jeho výlučného vlastníctva, nakoľko rodinný dom aj po rozvoде rekonštruoval, resp. v ňom robil stavebné úpravy. Poukázal tiež na to, že žalobkyňa spočiatku v konaní tvrdila, že nemá finančné prostriedky na výplatu podielu z masy BSM a žiadala splácať tento podiel žalovanému po 200,- € mesačne. Až neskôr prehlásila a predložila doklady o tom, že má finančné prostriedky na vyplatenie podielu žalovaného. Preto podľa žalovaného možno mať pochybnosti o objektívnosti takéhoto prehlásenia žalobkyne, ako aj o tom, akým spôsobom mala nadobudnúť predmetné finančné prostriedky, keďže predtým sama prehlásila, že nemá žiadne úspory. Naproti tomu žalovaný od začiatku konania preukázal, že má dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie žalobkyne, avšak súd prvej inštancie tieto skutočnosti nezohľadnil a nevyhodnotil v prospech žalovaného.

13. Žalovaný ďalej poukázal na to, že pokiaľ ide o hodnotu nehnuteľností patriacich do BSM, obe strany sporu predložili vlastné znalecké posudky, pričom žalovaná napokon uznala cenu nehnuteľnosti ustálenú znaleckým posudkom, ktorý si dal vypracovať žalovaný pre účely prípadnej mimosúdnej dohody, nakoľko tento znalecký posudok bol podľa žalovaného objektívnejší.

14. Žalovaný nesúhlasil s argumentáciou súdu prvej inštancie, že nehnuteľnosť je dôvodné prikázať do výlučného vlastníctva žalobkyne, keďže táto sa vo väčšej miere pričínila o ich nadobudnutie, nemá inú možnosť bývania, ako aj vzhľadom na údajné správanie sa žalovaného voči žalobkyňi aj s odkazom na neodkladné opatrenie Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3C/67/2022 zo dňa 28.12.2022, ktorým súd nariadil žalovanému, aby nevstupoval do rodinného domu, ktorý je predmetom vyporiadania BSM, hoci v tomto dome má doteraz všetky osobné veci a v podstate sa tam zdržiava len sporadicky, keďže väčšinu času sa zdržiava v zahraničí. Žalovaný poukázal na to, že proti predmetnému uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia podal odvolanie, o ktorom doteraz (v čase podania odvolania – poznámka odvolacieho súdu) nebolo rozhodnuté. Mal za to, že rozhodnutie odvolacieho Krajského súdu v Banskej Bystrici o jeho odvolaní môže mať vplyv a význam pre rozhodovanie súdu v tejto veci. Obvinil žalobkyňu z toho, že podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo načasované, aby získala výhodu v tomto konaní o vyporiadanie BSM pri rozhodovaní, komu budú nehnuteľnosti prikázané do výlučného vlastníctva.

15. Žalovaný nesúhlasil ani so zohľadnením vnosu žalobkyne do spoločného majetku patriaceho do BSM zo strany súdu prvej inštancie. Mal sa to, že čestné prehlásenia matky a sestry žalobkyne sú nepravdivé z viacerých dôvodov: Poukázal na to, že čestné prehlásenie uvedených svedkýň bolo spísané u notárky v Šahách až 19.08.2020, t.j. 31 rokov po údajnom darovaní finančných prostriedkov, bolo spísané v slovenskom jazyku, pričom matka žalobkyne slovenský jazyk neovláda, výpovede svedkýň korešpondujúce s týmto čestným prehlásením neboli vierohodne potvrdené a verifikovateľné, pričom napokon aj súd prvej inštancie oproti týmto výpovediam a čestnému prehláseniu zohľadnil ako vnos žalobkyne do BSM len sumu 200 000,- Kčs, nie tam uvádzaných 280 000,- Kčs. Poukázal tiež na to, že v čestnom prehlásení je uvedená mena daru 280 000,- Sk, pričom v čase kúpy nehnuteľností ešte

platila mena Kčs, nie Sk. Napokon poukázal na to, že je nepravdepodobné, aby v tej dobe mala matka žalobkyne ušetrenú sumu 200 000,- Kčs, keďže takýto príjem ani nemala. Žalovaný uviedol, ako to skutočne bolo, však súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil predmetné dôkazy v jeho neprospech. Žalobkyňa teda len na základe tvrdení svojich príbuzných, bez dokladov a účelovým návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia dosiahla výhody, ktoré súd prvej inštancie akceptoval.

16. Žalovaný mal tiež za to, že súd prvej inštancie zohľadnil v jeho neprospech aj zostatok na účte vedenom v peňažnom ústave ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva ako finančné prostriedky patriace do masy BSM, avšak pri žalobkyňi takáto skutočnosť nebola ani skúmaná a ani deklarovaná.

17. Žalovaný ďalej v odvolaní tvrdil, že v konaní pred súdom prvej inštancie uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania len preto, že jeho stav právnej neistoty dlhodobo trvá. Rozhodnutie súdu prvej inštancie však považoval za predčasné a jeho odôvodnenie nezodpovedajúce vykonanému dokazovaniu.

18. Pokiaľ ide o výrok rozsudku súdu prvej inštancie, podľa ktorého žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania, žalovaný poukázal na obsah žaloby, kde žalobkyňa ustálila hodnotu rodinného domu s príľahlými pozemkami na sumu 42 900,- €, kým on uvádzal sumu 55 000,- €, čo sa následne aj potvrdilo. Žalobkyňa taktiež uvádzala hodnotu motorového vozidla patriaceho do BSM v sume 12 000,- €, kým v konečnom dôsledku bola jeho hodnota ustálená na sumu 2 000,- €. Opätovne tiež poukázal na to, že žalobkyňa spočiatku v konaní uvádzala, že je ochotná splácať mu z titulu vyporiadania BSM sumu 200,- € mesačne, kým on mal úmysel vyplatiť žalobkyňu pri podpise mimosúdnej dohody vo výške 27 500,- €.

19. Žalovaný bol názoru, že vinou žalobkyne nedošlo k vyporiadaniu BSM mimosúdnou dohodou, nakoľko táto nebola ochotná k nej pristúpiť, hoci ju žalovaný pred začatím súdneho sporu na to vyzval. Žalobkyňa na túto výzvu nereagovala, podala žalobu na súd. Žalovaný v odvolaní výslovne neuviedol, ako mal vzhľadom na tieto argumenty súd prvej inštancie rozhodnúť o nároku strán sporu na náhradu trov konania, poukázal len všeobecne na komentár k Civilnému sporovému poriadku (bez označenia konkrétnych častí komentára, z ktorých svoje závery vyvodil) riešiaci, ako má súd vzhľadom na ust. § 255 CSP rozhodnúť o trovách konania pri plnom a pri čiastočnom, hoci aj nepatrnom úspechu strany sporu vo veci.

20. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Ohľadne rozporu v jej tvrdeniach o jej možnosti a schopnosti výplaty vyrovnacieho podielu žalovaného poukázala na to, že už v konaní pred súdom prvej inštancie uvádzala, že ju na začiatku sporu zastupovala osoba, ktorá sa vydávala za právnik a advokáta – L. M. B.. Ona ako osoba nezná práva z titulu RSDr. nevedela usúdiť, či má daná osoba právnické vzdelanie, pričom táto osoba v danej dobe a aj v súčasnosti operuje v danej oblasti, poskytuje právne služby, preto si žalobkyňa myslela, že sa jedná o fundovaného človeka. Podanie táto osoba smerovala súdu bez súhlasu žalobkyne. Je otáznou, z akého dôvodu tak konala, pokiaľ bola splnomocnená na iné úkony, pričom aj keď žalobkyňa nepopierala, že jej udelila riadne plnomocenstvo, toto súdu nikdy predložené nebolo. Až potom, ako žalobkyňi daná osoba uviedla, že celý súd prehrala a musí ešte platiť trovy advokáta protistrany, sa žalobkyňa obrátila na advokáta zapísaného v Slovenskej advokátskej komore.

22. Pokiaľ ide o ustálenie hodnoty nehnuteľností patriacich do BSM, k tomu žalobkyňa uviedla, že so znaleckým posudkom predloženým žalovaným súhlasila z dôvodu, že chcela čím skôr ukončiť súdny spor, nakoľko agresivita žalovaného sa neustále stupňovala, verila, že súhlas aj keď s nevýhodným znaleckým posudkom posunie veci vpred. Vyhodenie ďalšieho znaleckého posudku by vzhľadom na vyťaženosť znalcov oddialilo ukončenie sporu minimálne o 6 mesiacov. Len samotná skutočnosť, že vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súhlasila so znaleckým posudkom však podľa nej neznamená, že uvedený znalecký posudok bol relevantný.

23. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na údajné tendenčné správanie sa žalobkyne ohľadne načasovania podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, žalobkyňa mala za to, že skutočnosť, že Okresný súd Veľký Krtíš nariadil neodkladné opatrenie nemožno pripísať na vrub žalobkyne. Toto by nebolo vydané, ak by sa žalovaný správal k nej v rámci slušnosti. Poukázala tiež na to, že žalovaný bol počas konania viacnásobne vyzvaný na upustenie od protiprávneho konania, napriek tomu tak neučinil. K svojmu vyjadreniu pripojila kópiu uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/50/2023 - 124 zo dňa 19.04.2023, z ktorého obsahu vyplýva, že ním bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/67/2022 – 33 zo dňa 28.12.2022 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bolo žalovanému uložené, aby nevstupoval do rodinného domu a na príľahlé pozemky patriace do BSM.

24. Pokiaľ ide o zohľadnenie sumy 200 000,- Kčs súdom prvej inštancie ako vnosu žalobkyne do spoločného majetku, žalobkyňa poukázala na to, že sám žalovaný v rámci pojednávania pred súdom prvej inštancie uviedol, že vstupoval do manželstva s dlhom, ktorý vrátil zo spoločných finančných prostriedkov. Žalovaný nebol schopný uhradiť na neho pripadajúcu časť svadobnej hostiny, následne sa im narodila dcéra a ihneď zakúpili nehnuteľnosti. Príjem žalovaného v danej dobe bol okolo 1 000,- Kčs, musel sa finančne postarať o rodinu, nakoľko žalobkyňa bola v tom čase na materskej dovolenke. Vzhľadom na tieto okolnosti je otázne, z akých finančných prostriedkov by boli schopné sporové strany kúpu cenu nehnuteľností uhradiť. Je preto evidentné, že finančné prostriedky v sume 200 000,- Kčs dostala žalobkyňa darom od rodičov a svojej sestry. Uvedenú skutočnosť nepoprel ani žalovaný, taktiež neuviedol, akým spôsobom mal možnosť prispieť on na kúpu nehnuteľností, keďže financiami nedisponoval.

25. Pokiaľ žalovaný v odvolaní tvrdil, že súd prvej inštancie sa nezaoberal pôvodom finančných prostriedkov na vyplatenie vyrovnacieho podielu žalovaného zo strany žalobkyne, uvedené tvrdenie označila žalobkyňa za nepravdivé, pretože súd prvej inštancie sa dopytoval na to, či žalobkyňa mala účet v banke. Skutočnosť, že si účet založila až po rozvoze manželstva potvrdil aj sám žalovaný. V tomto smere teda došlo k zhodnému tvrdeniu sporových strán.

26. Žalovaná nesúhlasila ani s tvrdením žalovaného, že súd prvej inštancie rozhodol predčasne. Pokiaľ žalovaný poukázal na rekonštrukciu nehnuteľnosti po rozvoze manželstva, žalobkyňa uviedla, že žalovaný vedel o tom, že žalobkyňa s touto rekonštrukciou nesúhlasila, napriek tomu rekonštrukciu vykonal bez súhlasu spoluvlastníka, teda v rozpore so zákonom. Relevantné skutočnosti neuviedol správne orgánu rozhodujúcemu o vydaní súpisného čísla, v dôsledku čoho došlo následne k zrušeniu vydania súpisného čísla, o čom žalobkyňa predložila súdu dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa mala za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá vykonanému dokazovaniu, je riadne odôvodnené ani netrpí žiadnou vadou, na základe ktorej by bolo potrebné uvedené rozhodnutie zrušiť.

27. Pokiaľ žalovaný v odvolaní vyčítal žalobkyňu, že jej vinou nedošlo k vyporiadaniu BSM mimosúdnou dohodou, žalobkyňa k tomu uviedla, že je jej právom podať žalobu na vyporiadanie BSM. Na návrh mimosúdnej dohody zo strany žalovaného nerefletovala, nakoľko už na pojednávaní v konaní pred súdom prvej inštancie uviedla skutočnosť, že v danej veci najskôr navštívila právneho zástupcu žalovaného a neskôr, keď od neho obdržala návrh na mimosúadne vyporiadanie, na tento z dôvodu nedôvery nerefletovala a podala návrh na súd. Túto skutočnosť však nie je možné žiadnym spôsobom pripísať na jej vrub.

28. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že od vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej došlo k zmene právneho zástupcu žalobkyne, pretože podľa napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie mala žalobkyňa zastupovať Mgr. Gabriela Nováková, advokátka, so sídlom Nám. A. H. Škultétyho 5, Veľký Krtíš, kým vyjadrenie k odvolaniu podala spoločnosť Advokátska kancelária Mgr. Gabriela Nováková, s.r.o., so sídlom Nemesszegeská 6575/35, Dunajská Streda. Žalovanému preto nie je zrejmé, či došlo k ukončeniu právneho zastupovania zo strany fyzickej osoby a kedy žalobkyňa podpísala splnomocnenie právnickej osobe.

29. Žalovaný ďalej poukázal na to, že urgoval rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto veci, nakoľko sa dostal do neriešiteľnej situácie, keďže platí neodkladné opatrenie, ktorým súd zakázal žalovanému vstupovať do spoločného rodinného domu od 28.12.2022, t.j. v čase podania odvolacej repliky takmer

rok, pričom žalovaný tam má osobné veci, ktoré mu žalobkyňa nie je ochotná napriek viacerým výzvam vydať. Preto si musel zabezpečiť náhradné bývanie, nakúpiť nevyhnutné veci, ale v podstate iné veci sa nachádzajú v predmetnom rodinnom dome.

30. Právny zástupca žalovaného sa ďalej v odvolacej replike venoval okolnostiam, pre ktoré nedošlo k vyporiadaniu BSM mimosúdnou dohodou. Uviedol, že už na súde prvej inštancie vysvetlil, že do jeho kancelárie denne príde 10 až 20 ľudí, niektorí sa len vo všeobecnosti informujú na postup v ich záležitosti, preto nie je vylúčené, že žalobkyňa sa prišla k nemu informovať ohľadne postupu pri vyporiadaní BSM, pričom sa nepredstavila, nepodpísala žiadnu plnú moc a neplatila za právne poradenstvo, len jej zrejme bolo vysvetlené, že pokiaľ chce danú situáciu riešiť, mala by sa dostaviť do kancelárie s príslušnými dokladmi, podpísať splnomocnenie, zložiť primeranú zálohu, čo sa nestalo, jednalo sa teda len o usmernenie žalobkyne, ako má postupovať vo všeobecnosti pri vyporiadaní BSM. Pokiaľ sa dostavil k právnenému zástupcovi žalovaný, právny zástupca nemal subjektívnu vedomosť o tom, že žalobkyňa sa už bola informovať ohľadne postupu o vyporiadaní BSM. Právny zástupca odporučil žalovanému veci riešiť mimosúdnou na základe dohody s tým, že oslovil žalobkyňu, ktorá na predmetnú výzvu nereagovala a podala žalobný návrh.

31. Pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že prvotná žaloba nezodpovedala jej skutočnej vôli, že bola uvedená do omylu zo strany L. M. B., žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa je osobou svojprávnou, tým že si zvolila do konania uvedenú osobu, podpísala jej plnú moc a prázdne listy papiera, čo nie je možné verifikovať, konala na vlastnú zodpovednosť. Preto trval na to, že žalobkyňa v žalobe uvádzala, že nemá finančné prostriedky na vyplatenie žalovaného a je mu ochotná splácať z titulu vyporiadania BSM sumu 200,- € mesačne, na druhej strane predložila súdu potvrdenie, že disponuje finančnými prostriedkami, čo bolo spochybnené zo strany žalovaného.

32. K tvrdeniu žalobkyne, že s obsahom znaleckého posudku súhlasila z dôvodov uvedených v jej vyjadrení k odvolaniu žalovaný uviedol, že znalecký posudok bol objektívny, tvrdenie žalobkyne, že znalecký posudok nepokladá za relevantný je účelového charakteru.

33. K rozsahu rekonštrukcie uviedol, že v podstate vykonal len udržiavacie práce a postavil prístrešok, ktorý nie je stavbou a je odmontovateľný, teda nerekonštruoval nehnuteľnosti po rozvoze manželstva zásadným spôsobom.

34. V ostatnom žalovaný trval na svojom odvolaní.

35. Žalobkyňa v odvolacej duplike označila za nepravdivé tvrdenie žalovaného, že mu nie je ochotná vydať jeho osobné veci, ktoré sú v rodinnom dome. Uviedla, že na základe požiadavky žalovaného učinenej cez jeho právneho zástupcu došlo k odovzdaniu vecí, ktoré si žalovaný prevzal prostredníctvom svojej dcéry N.. Táto otvorila miestnosť v rodinnom dome, kde sa veci žalovaného nachádzali, pobalila ich, opätovne miestnosť zatvorila, pričom žalobkyňa do uvedenej miestnosti nemá možnosť vstupu. Žalovaný taktiež vzal z nehnuteľností veci z garáže, ktoré mu pomohol odnieť jeho zať, manžel dcéry N.. Keď žalobkyňa žiadala o potvrdenie prevzatia vecí, aby mala dôkaz o tom, že uvedené veci odovzdala, aby ju nebolo možné následne obviňovať (čo sa aj odvolacou replikou žalovaného stalo), bolo jej z ich strany nemiestnym spôsobom vykričané výrazmi, ktoré z dôvodu slušnosti nie je možné reprodukovovať, pričom k potvrdeniu prevzatia vecí nedošlo.

36. Žalovaná taktiež poukázala na ťažkosti ohľadne dodávok plynu, vody a elektrickej energie. Žalovaný jej oznamoval, že prestane platiť za ich dodávku, čo vyvolávalo na jej strane neustály strach. Snažila sa prepis dodávok na ňu riešiť priamo s dodávateľmi, zatiaľ sa podarilo uskutočniť prepis odberu plynu a dodávky vody, dodávka elektrickej energie dodnes nie je poriešená, žalobkyňa uhradza mesačné zálohy šekom, nakoľko žalovaný nesúhlasil so zmenou zmluvného vzťahu.

37. Ohľadne tvrdenia žalovaného o vybudovaní prístrešku po rozvoze manželstva žalobkyňa trvala na tom, že tak učinil napriek jej nesúhlasu, tvrdil, že on si bude na dome robiť čo chce a ona pôjde odtiaľ „svinským krokom“. Následne sa agresivita u žalovaného vystupňovala do takej miery, že bolo nutné požiadať o okamžitý zásah súdu. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia bolo potvrdené aj odvolacím súdom. Žalobkyňa tvrdila, že sa nejedná o prístrešok, alebo spojenie dvoch nezávislých budov, na základe čoho dal žalovaný spracovať nový geometrický plán, požiadal o pridelenie súpisného

čísla a následne o zápis stavby do katastra nehnuteľností do svojho výlučného vlastníctva. Keďže o uvedených úkonoch nemala žalobkyňa vedomosť a zistila ich len náhodou, zvrátiť uvedený sled udalostí sa jej podarilo len na poslednú chvíľu.

38. V ostatnom žalobkyňa poukázala na svoje doterajšie vyjadrenia.

39. Odvolacia duplika žalobkyner bola doručená žalovanému, resp. jeho právnomu zástupcovi na vedomie.

40. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 ods. 1 CSP po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP, z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a mimo nich v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok podľa § 380 ods. 2 CSP, ktoré vady nezistil, dospel k názoru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie z nasledovných dôvodov:

41. K odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP:

42. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazuje na rozpor vo vyjadreniach žalobkyne ohľadne skutočnosti, či má alebo nemá finančné prostriedky na vyplatenie vyrovnacieho podielu žalovaného, k tomu odvolací súd uvádza, že žalovaná dostatok finančných prostriedkov preukázala v konaní pred súdom prvej inštancie potvrdením C. C., A. o zostatku na účte zo dňa 09.01.2023. Z tohto listinného dôkazu súd prvej inštancie zistil, že zostatok na účte činí 25 100,- €. Žalobkyňa teda ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie osvedčila listinným dôkazom, že má finančné prostriedky na vyplatenie vyrovnacieho podielu žalovaného. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Pokiaľ žalovaný spochybňuje spôsob nadobudnutia týchto finančných prostriedkov, žalovaný neuviedol, z akých zdrojov ich mala žalobkyňa nadobudnúť, resp. v konaní netvrdil, že tieto finančné prostriedky patria do masy BSM. V odvolaní len namietal, že kým finančné prostriedky na jeho účte vedenom v peňažnom ústave ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva súd prvej inštancie zaradil do majetku patriaceho do BSM, pri účte žalobkyne takáto skutočnosť nebola skúmaná ani deklarovaná. Z predmetného potvrdenia C. C., A. zo dňa 09.01.2023 síce nevyplýva, kedy bol účet žalobkyne zriadený a uvedené peňažné prostriedky naň (postupne) pripísané, avšak žalobkyňa v odvolacom konaní správne poukázala na skutočnosť, že žalovaný na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 27.10.2022 nespochybňoval skutočnosť, že uvedený bankový účet bol zriadený až po rozvode manželstva. Odvolací súd podotýka, že od rozvodu manželstva dňa 18.08.2020 do rozhodnutia súdu o vyporiadaní BSM dňa 09.02.2023 uplynulo cca 2 a pol roka, preto žalobkyňa uvedené finančné prostriedky v medziobdobí mohla usporiť.

43. Pokiaľ žalovaný namieta darovanie zo strany rodičov a sestry žalobkyne finančných prostriedkov v hodnote spolu 200 000,- Kčs, odvolací súd považuje zhodne so súdom prvej inštancie argumentáciu žalovaného spochybňujúcu tento vnos žalobkyne do spoločného majetku patriaceho do BSM za nepresvedčivú a účelovú z dôvodu, že žalovaný na pojednávaní konanom dňa 27.10.2022 sám potvrdil, že obom dcéram bývalí svokrovci zriadili vkladné knižky, na ktorých sa nachádzala suma po 100 000,- Kčs, až na následnom pojednávaní konanom dňa 12.01.2023 žalovaný tvrdil, že o darovaní zo strany rodičov nič nevie. Preto argumentácia žalovaného v odvolaní dodatočne spochybňujúca príjmy matky žalobkyne, z ktorých mohla uvedenú sumu nadobudnúť, je podľa odvolacieho súdu účelová. Taktiež zjavne nedopatrením došlo k uvedeniu meny daru v čestnom prehlásení z roku 2020 v Sk a nie Kčs. Neobstojí ani argument žalovaného, že čestné prehlásenie nie je pravdivé, pretože bolo spísané v slovenskom jazyku, pričom matka žalobkyne slovenský jazyk neovláda. Čestné prehlásenie spísala notárka ovládajúca slovenský jazyk, navyše za prítomnosti aj sestry žalobkyne, pri ktorej žalovaný netvrdil, že táto slovenský jazyk neovláda. Čestné prehlásenie matky žalobkyne o tom, že darovala žalobkyňi 180 000,- Kčs, aj keby táto slovenský jazyk neovládala (ako tvrdí žalovaný), mohlo byť preložené jej dcérou (sestrou žalobkyne), prípadne samotnou notárkou a uvedené do čestného prehlásenia priamo v slovenskom jazyku. Ani značný časový odstup čestného prehlásenia od darovania finančných prostriedkov sám osebe nespochybňuje jeho pravdivosť.

44. Pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že súd prvej inštancie vyhodnotil výpovede matky a sestry žalobkyne ako nevierohodné vzhľadom na ich príbuzenský vzťah k žalobkyni ohľadne toho, že žalobkyni bola darovaná až suma 280 000,- Kčs, keď sám súd prvej inštancie uznal ako vnos žalobkyne len sumu 200 000,- Kčs, k tomu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie jednoznačne v bode 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že sumu 200 000,- Kčs ako dar pre žalobkyňu ustálil nielen na základe čestného prehlásenia a svedeckých výpovedí uvedených svedkýň, ale aj na základe toho, že na pojednávaní konanom dňa 27.10.2022 žalovaný potvrdil skutočnosť, že obom dcéram jeho bývalí svokrovci založili vkladné knižky, na ktorých sa nachádzala suma po 100 000,- Kčs, čím potvrdil, že uvedenými sumami rodičia žalobkyne v tom čase disponovali a dali ich svojim dcéram. Zároveň preto nie je pravdivé tvrdenie žalovaného v odvolaní, že súd prvej inštancie ustálil výšku daru a vnosu žalobkyne do spoločného majetku len na základe tvrdení príbuzných žalobkyne.

45. Na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie, že príbuzenský pomer spochybňuje vierohodnosť svedeckej výpovede odvolací súd dáva do pozornosti nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 276/2014-29, podľa ktorého: „spochybňovanie objektívnosti výpovedí svedkov a účastníkov konania iba na základe ich kolegiálneho alebo iného rodinného či spoločenského vzťahu bez toho, aby vierohodnosť výpovedí spochybňovali aj iné, objektívne zadokumentované skutočnosti a dôkazy, by v prípadoch, keď jediným dostupným dôkazom je práve iba výpoveď účastníkov konania či svedkov, majúcich medzi sebou takýto vzťah, viedlo k nemožnosti uniesť dôkazné bremeno navrhovateľom a zároveň by viedlo k vytvoreniu neakceptovateľnej "prezumpcie nepravdivosti" svedeckých výpovedí či tvrdení účastníkov konania.“

46. Pokiaľ ide o samotné vyporiadanie BSM zo strany súdu prvej inštancie, odvolací súd sa stotožňuje s prikázaním nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobkyne z dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v bode 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie už v bode 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobkyňa predložila potvrdenie zo C. C., A. zo dňa 09.01.2023, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa má zostatok na účte 25 100,- €; žalovaný predložil potvrdenie o výške zostatku na účte vo B. zo dňa 11. 01. 2023, z ktorého vyplýva, že zostatok na účte je 30 554,74 €, teda že obe strany sporu majú finančné prostriedky na vyplatenie vyrovnacieho podielu protistrane. Nie je teda pravdou, že by súd prvej inštancie nezohľadnil u žalovaného túto skutočnosť. Súd prvej inštancie prikázal nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne nielen z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní, t.j. z dôvodov, že žalobkyňa sa vo väčšej miere pričínila o nadobudnutie nehnuteľností, nemá inú možnosť bývania, ako aj vzhľadom na agresívne správanie žalovaného voči žalobkyni, o ktorom svedčí nariadené neodkladné opatrenie v inej veci, ale aj z dôvodu, že žalobkyňa v nehnuteľnosti nepretržite býva, kým žalovaný pracuje ako vodič kamiónu, v nehnuteľnosti sa často nezdržuje a len nemá snahu nájsť si iné bývanie. Žalovaný sám v odvolaní, aj keď v inej súvislosti (v súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia) potvrdil, že v rodinnom dome sa v podstate zdržiava len sporadicky, väčšinu doby sa zdržiava v zahraničí. Z uvedeného vyplýva, že u žalovanej je väčšia potreba bývania ako u žalovaného, ktorý je väčšinu času vzhľadom na svoje zamestnanie na cestách.

47. Pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že on sa pričínil o údržbu nehnuteľnosti, o jej rekonštrukciu po rozvode manželstva, k uvedenému odvolací súd uvádza, že pre účely vyporiadania BSM je rozhodujúci stav v čase zániku BSM, neprihliada sa na okolnosti, ktoré nastali po jeho zániku. Už z tohto dôvodu na rekonštrukciu tvrdenú žalovaným nebolo možné pri vyporiadaní BSM prihliadať z hľadiska kritérií uvedených v § 150 OZ. Navyše sám žalovaný si vo svojich tvrdeniach odporuje, keď na jednej strane žiada zohľadniť túto rekonštrukciu ako relevantnú, na strane druhej uvádza, že nie je pravdou, že by nejakým zásadným spôsobom rekonštruoval nehnuteľnosti po rozvode manželstva, ale v podstate vykonal len udržiavacie práce a postavil prístrešok, ktorý nie je stavbou a je odmontovateľný. V takom prípade žalovanému nič nebráni tak urobiť. Z uvedených dôvodov nemožno na uvedenú rekonštrukciu prihliadať. Navyše žalobkyňa správne poukazuje na skutočnosť, že na tejto „rekonštrukcii“ sa mal žalovaný s ňou dohodnúť, nakoľko išlo o investície do majetku po zániku BSM.

48. Pokiaľ žalovaný spochybňuje neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3C/67/2022 zo dňa 28.12.2022, ktorým súd uložil žalovanému, aby nevstupoval do rodinného domu a na príslušné pozemky, ktoré sú predmetom vyporiadania BSM, v odvolacom konaní bolo preukázané, že toto rozhodnutie medzičasom bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/50/2023 - 124 zo dňa 19.04.2023, teda odvolaniu žalovaného nebolo vyhovené.

49. Súd prvej inštancie rozhodol v čase jeho rozhodnutia správne, keď II. výrokom napadnutého rozsudku uložil žalobkyni povinnosť vydať žalovanému veci, ktoré mu boli prikázané do výlučného vlastníctva a ktoré sa nachádzajú v rodinnom dome. Žalobkyňa v priebehu odvolacieho konania tvrdila, že tieto veci už medzičasom boli žalovanému odovzdané, žalovaný v priebehu odvolacieho konania tvrdil, že žalobkyňa mu bráni v prevzatí týchto vecí. Za daných okolností (aj keď žalobkyňa uvádza dôvody, pre ktoré potvrdením o odovzdaní vecí nedisponuje), neostávalo odvolaciemu súdu vzhľadom na nepreukázanie odovzdania vecí žalovanému do jeho rozhodnutia nič iné, ako zahrnúť do zmeny celej výrokovej časti týkajúcej sa vecí samej aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti žalobkyne tieto veci žalovanému vydať.

50. Odvolací súd však považuje za dôvodnú odvoláciu námietku žalovaného, že súd prvej inštancie nesprávne vyporiadal vnos žalobkyne do spoločného majetku. Pri výpočte vyrovnacieho podielu sa súd prvej inštancie dopustil omylu v tom, že po určení podielov oboch strán sporu na spoločnom majetku (po 31 562,72 €) odpočítal od podielu pripadajúceho žalovanému celý vnos vo výške 6 638,78 €, čím nezohľadnil skutočnosť, že polovica tohto vnosu je už zahrnutá v podiele žalobkyne na spoločnom majetku. Preto mal odpočítať od podielu pripadajúceho žalovanému len zostávajúcu polovicu tohto vnosu, t.j. sumu 3 319,39 €. Správny výpočet vyrovnacieho podielu žalovaného je tak nasledovný: 56 560,- € (hodnota vecí, ktoré nadobudla žalobkyňa do výlučného vlastníctva) – 31 562,72 € (polovičný podiel z celkovej hodnoty BSM 63 125,45 € zahŕňajúci v sebe aj polovicu vnosu žalobkyne do spoločného majetku) – 3 319,39 € (zostávajúca polovica vnosu žalobkyne do spoločného majetku, ktorá má byť žalobkyni v zmysle § 150 OZ taktiež vrátená), čo činí 21 677,89 €. Z celkovej hodnoty masy BSM 63 125,45 € (teda vrátane vnosu žalobkyne 6 638,78 €) totiž žalobkyni vzhľadom na paritu podielov patrí polovica, t.j. 31 562,72 €, ktorej súčasťou už je polovica vnosu 3 319,39 € + potrebné je jej vrátiť aj druhú polovicu, ktorú vynaložila na spoločný majetok, t.j. ďalších 3 319,39 €. Po jej pripočítaní k polovičnému podielu žalobkyne na spoločnom majetku tak žalobkyni z hodnoty majetku v BSM patrí suma 34 882,11 € a naopak po jej odpočítaní z polovičného podielu žalovaného vo výške 31 562,72 € žalovanému patrí suma 28 243,33 € (sumy 34 882,11 € a 28 243,33 € stále spolu predstavujú celkovú hodnotu majetku patriaceho do BSM vo výške 63 125,45 €). Preto je pri výpočte vyrovnacieho podielu žalovaného potrebné od hodnoty, ktorú nadobudla žalobkyňa do výlučného vlastníctva (56 560,- €) odpočítať podiel na ňu pripadajúci po zohľadnení jej vnosu vo výške 34 882,11 €. K výške podielov strán sporu na spoločnom majetku sa dá dopracovať aj iným spôsobom výpočtu: Od celkovej hodnoty majetku patriaceho do BSM vo výške 63 125,45 € sa odpočíta celý vnos žalobkyne vo výške 6 638,78 €, hodnota majetku bez vnosu tak činí 56 486,67 €. Pri parite, t.j. rovnosti podielov, tak žalovanému patrí polovica, t.j. suma 28 243,33 € a k rovnakému podielu žalobkyne sa pripočíta celý jej vnos investovaný do spoločného majetku vo výške 6 638,78 €, čím jej celkový podiel činí 34 882,12 €. Následne je výpočet vyrovnacieho podielu žalovaného rovnaký (56 560,- € - 34 882,12 € = 21 677,88 €). Po pripočítaní hodnoty majetku, ktorý bol prikázaný žalovanému do výlučného vlastníctva (6 565,45 €) činí podiel žalovaného 28 243,33 €.

51. Uvedený omyl súdu prvej inštancie pri výpočte vyrovnacieho podielu žalovaného je nesprávnym právnym posúdením vecí, preto je odvolanie žalovaného čiastočne dôvodné.

52. Odvolací súd pristúpil aj k formálnej zmene I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie ohľadne označenia a hodnoty nehnuteľností patriacich do BSM a prikázaných do výlučného vlastníctva žalobkyne, a to upresnením ich označenia, t.j. pri pozemkoch uvedením, že sa jedná o parcely CKN (pre potreby zápisu rozsudku do katastra nehnuteľností) a doplnením hodnoty nehnuteľností.

53. Odvolací súd však nevzhliadol porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie nezodpovedajúcemu vykonanému dokazovaniu, resp. v tom, že súd prvej inštancie vyhodnotil vykonané dôkazy v neprospech žalovaného. Strany sporu zastúpené advokátmi mali taktiež súdom prvej inštancie dostatočne vytvorený priestor pre návrhy na vykonanie dôkazov, resp. doplnenie dokazovania, je ich vecou, z akých dôvodov a v akom rozsahu toto právo využili, resp. nevyužili do zákonnej koncentrácie konania. Pre úplnosť odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 218/2010 zo dňa 23. 11. 2010, podľa ktorého: „Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi

názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).“

54. Odvolací súd rozhodol aj bez návrhu v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 a 2 CSP o nároku strán sporu na náhradu trov konania prvoinštančného i odvolacieho, pretože zmenil prvostupňové rozhodnutie (§ 396 ods. 2 CSP). Pokiaľ je žalovaný názoru, že BSM bolo možné vyporiadať mimosúdnou dohodou, avšak žalobkyňa nebola ochotná k nej pristúpiť, čím jej vinou k vyporiadaniu BSM týmto spôsobom nedošlo a teda sa pričínila na vzniku súdneho sporu o vyporiadanie BSM, k tomu odvolací súd uvádza, že na to, aby bola uzavretá dohoda o vyporiadani BSM je potrebný súhlas oboch zmluvných strán. Nemožno vidieť výlučné zavinenie jednej z nich na neuzavretí takejto dohody z dôvodu, že nesúhlasila s návrhom protistrany. Protistrana totiž môže klásť v návrhu dohody požiadavky vo svoj prospech, ktoré sú však pre druhú stranu neprijateľné, neakceptovateľné, v jej neprospech. Preto nie je povinnosťou zmluvných strán takúto dohodu uzavrieť. Je ich právom dohodu uzavrieť, alebo neuzavrieť a v takom prípade žiadať o vyporiadanie BSM súd. Napokon z priebehu súdneho konania je zjavné, že k mimosúdnej dohode by aj tak nebolo došlo, nakoľko v súdnom konaní každá zo strán sporu žiadala prikázať nehnuteľnosti do jej vlastníctva. Taktiež ani okolnosť, že jedna zo strán sporu určitú vec, ktorá je predmetom vyporiadania BSM nadhodnocuje alebo podhodnocuje nie je relevantná z hľadiska úspechu strán sporu v konaní, jednak z dôvodu, že súd nie je viazaný spôsobom vyporiadania navrhovaným stranami sporu a jednak z dôvodu, že v priebehu konania došlo medzi stranami sporu k dohode ohľadne hodnoty vecí patriacich do BSM. Nešlo teda o prípad, kedy by súd autoritatívne určoval hodnotu vecí patriacich do BSM, pretože sa na nej strany sporu nevedeli dohodnúť. Prístupnosť strany sporu ku kompromisu nemožno vyhodnocovať v jej neprospech. Vzhľadom na uvedené, ako aj skutočnosť, že žalobkyňa a žalovaný boli aj v odvolacom konaní čiastočne úspešní (keďže odvolaniu bolo vyhovené len čiastočne) odvolací súd vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania ako celku.

55. Pre úplnosť k námietke žalovaného, že v odvolacom konaní nebola preukázaná zmena právneho zástupcu žalobkyne odvolací súd uvádza, že na strane právneho zástupcu žalobkyne nedošlo k jeho zmene v tom zmysle, že zaniklo plnomocenstvo pôvodného právneho zástupcu – advokáta, fyzickej osoby a bolo udelené plnomocenstvo novému právnenému zástupcovi – advokátskemu spoločenstvu, právnickej osobe, ale došlo len k zmene spôsobu výkonu advokácie právneho zástupcu žalobkyne. V takom prípade nie je potrebné udeľovať novú plnú moc. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/125/2021 zo dňa 31.01.2023, kde sa uvádza: „Dovolací súd na tomto mieste poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu z 31. mája 2016 sp. zn. 2ObdoV/1/2016, v ktorom sa najvyšší súd zaoberal obdobnou otázkou ako odvolací súd v danom spore. Pokiaľ ide o zmenu spôsobu výkonu advokácie v rozhodnutí označeného advokáta, dovolací súd uviedol, že odkedy advokát vykonáva advokáciu ako jeden zo spoločníkov právnickej osoby, nedošlo k zániku plnomocenstiev na zastupovanie žalovaných v konaní. Tým, že advokát začal vykonávať po udelení plnomocenstva na zastupovanie v konaní advokáciu ako spoločník v spoločnosti s ručením obmedzeným, neprestal vykonávať advokáciu, ako subjekt práva uvedený advokát nezanikol, preto plnomocenstvo na zastupovaní v konaní zaväzovalo advokáta konať v mene žalovaných aj po zmene spôsobu výkonu advokácie. Splnomocnený zástupca žalovaných po zmene spôsobu výkonu advokácie vykonával advokáciu ako osoba oprávnená konať v mene právnickej osoby - advokátskej kancelárie (ako konateľ). Dovolací súd dodal, že plnomocenstvo zaniká len z dôvodov taxatívne uvedených v § 33b Občianskeho zákonníka.“ Z internetovej stránky Slovenskej advokátskej komory, ako aj z výpisu s Obchodného registra SR vyplýva, že Mgr. Gabriela Nováková vykonáva v súčasnosti advokáciu ako konateľ a spoločník Advokátskej kancelárie Mgr. Gabriela Nováková s.r.o., so sídlom Nemesszegská 6575/35, Dunajská Streda, IČO: 55 112 111.

56. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. u 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a
e) podpis
(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods.u 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).